

Advies per mail

NV Nyrstar
Harmoniestraat 52 B bus 29
2300 Turnhout

UW KENMERK

ONS KENMERK
38091/KVN/DOS

KORTRIJK - LEUVEN
25 juni 2026

DOSSIER
NYRSTAR / ADVIES

Geachte heer, mevrouw

De FSMA heeft op 9 juni 2026 de volgende kennisgeving (hierna: de “**Kennisgeving**”) openbaar gemaakt m.b.t. de NV Nyrstar, vennootschap met zetel te 2300 Turnhout, Harmoniestraat 52, gebouw b, bus 29, ingeschreven in de KBO onder nummer 0888.728.945 (hierna: “**Nyrstar**):

“ *In het kader van het toezicht op de informatieverstrekking door genoteerde vennootschappen maakt de FSMA volgende kennisgeving openbaar.*

De FSMA heeft kennisgenomen van het persbericht dat Nyrstar NV heeft gepubliceerd op 8 juni 2026. In dit persbericht geeft Nyrstar een update met betrekking tot het lopende Antwerpse strafonderzoek. De vennootschap geeft aan dat zij formeel in verdenking werd gesteld van valsheid en gebruik van valse jaarrekeningen, alsook van misbruik van vennootschapsgoederen.

De FSMA meent dat een ontbinding of vereffening op geen enkele wijze het goede verloop van het strafrechtelijk onderzoek in gevaar mag brengen of de mogelijkheid voor de vennootschap om zich in voorkomend geval tegen verantwoordelijke derden te keren in gedrang mag brengen.

Daarom heeft de FSMA de vennootschap verzocht haar een advies van een extern raadsman te bezorgen, die niet haar gebruikelijke raadsman is of een raadsman van haar bestuurders of aandeelhouders, over volgende twee aspecten:

- *de gevolgen van een ontbinding en vereffening voor de lopende strafrechtelijke procedure;*
- *de gevolgen van een ontbinding en vereffening op de mogelijkheden die de vennootschap heeft om haar rechten te vrijwaren door in voorkomend geval een vordering in te stellen tegen verantwoordelijke derden.*

Het advies moet toegespitst zijn op de concrete situatie van de vennootschap en rekening houden met haar historiek en haar huidige structuur en organisatie.”

De FSMA heeft Nyrstar verder gevraagd haar aandeelhouders uitvoerig over deze twee punten te informeren in de aanloop naar de algemene vergadering 2026.

A. ALGEMEEN

1. In het kader van de Kennisgeving heeft Nyrstar aan DLPA Advocaten en DG Advocaten (hierna: de “**Advocatenkantoren**”) de opdracht toevertrouwd om een juridisch advies op te stellen over de volgende twee vragen die de FSMA heeft gesteld als deel van haar verzoek gericht aan Nyrstar op 9 juni 2026:
 - de gevolgen van een ontbinding en vereffening van Nyrstar voor de lopende strafrechtelijke procedure; en
 - de gevolgen van een ontbinding en vereffening op de mogelijkheden die Nyrstar heeft om haar rechten te vrijwaren door in voorkomend geval een vordering in te stellen tegen verantwoordelijke derden.
2. Wij ontvingen van Nyrstar kopie van de volgende documenten en informatie:
 - dagvaarding voor de ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Turnhout d.d. 9 november 2020;
 - vonnis van de ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Turnhout (A/20/01475) d.d. 26 juli 2022;
 - arrest van het hof van beroep Antwerpen d.d. 17 november 2022;
 - vonnis van de ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Turnhout (A/20/01473) d.d. 9 januari 2025;
 - twee kennisgevingen van inverdenkingstelling van Nyrstar, uitgaande van de onderzoeksrechter belast met het Antwerpse gerechtelijk onderzoek, beide gedateerd op 1 juni 2026 en door Nyrstar ontvangen op 6 juni 2026;
 - uitnodiging voor de gewone en buitengewone algemene vergaderingen van Nyrstar te houden op 30 juni 2026 om 11.00 uur CEST;
 - verslag van de Raad van Bestuur in overeenstemming met artikel 3:6 van het Belgisch Wetboek van vennootschappen en verenigingen d.d. 16 april 2026;
 - brief van de FSMA aan Nyrstar m.b.t. “Impact van het strafonderzoek op de mogelijke ontbinding en vereffening van Nyrstar NV” d.d. 9 juni 2026”.
3. Dit advies wordt uitsluitend verstrekt op basis van de informatie waarover wij beschikken, en ervan uitgaande dat de ons meegedeelde informatie correct en waarheidstrouw is. De Advocatenkantoren hebben bij de uitvoering van de opdracht vertrouwd op de juistheid, volledigheid en niet-misleidende aard van de informatie en stukken die door of namens Nyrstar werden verstrekt, zonder gehouden te zijn tot enige eigen verificatie op deze vlakken. Nyrstar heeft aan de Advocatenkantoren bevestigd dat de informatie en stukken die zij in het kader van deze opdracht hebben verstrekt, op het ogenblik van de verstrekking ervan juist, volledig en niet misleidend zijn.

Nyrstar heeft aan de Advocatenkantoren bevestigd dat de raad van bestuur van oordeel is dat Nyrstar niet in staat van faillissement is, en dat geen enkele van de faillissementsvoorwaarden vervuld zijn. De raad van bestuur is van oordeel dat er ook geen redenen zijn om te vermoeden dat dit op korte termijn het geval zou kunnen zijn. Ter zake wordt verwezen naar de volgende toelichting in de uitnodiging voor de gewone en

buitengewone algemene vergaderingen van Nyrstar van 30 juni 2026: *“De Vennootschap (op basis van haar huidige assumpties) schat in dat ze met de lopende exploitatiekosten nog beschikbare liquiditeit zou hebben tot H1 2029 en, als er in 2026 een vereffenaar zou worden benoemd, er nog voldoende liquiditeit zou kunnen zijn tot H2 2033 in vereffening.”*

Dit advies wordt uitsluitend verstrekt in het kader van de door de FSMA op 9 juni 2026 geformuleerde vragen, en mag ook voorgelegd worden aan de algemene vergaderingen van Nyrstar van 30 juni 2026.

4. In dit advies behandelen wij vooreerst de gevolgen van een ontbinding en vereffening op de mogelijkheden die de vennootschap heeft om haar rechten te vrijwaren door in voorkomend geval een vordering in te stellen tegen verantwoordelijke derden (*“het tweede aspect uit de Kennisgeving”*) (**hoofdstuk B**) en tot slot de gevolgen van een ontbinding en vereffening voor de lopende strafrechtelijke procedure (*“het eerste aspect uit de Kennisgeving”*) (**hoofdstuk C**).

B. DE GEVOLGEN VAN EEN ONTBINDING EN VEREFFENING OP DE MOGELIJKHEDEN DIE NYRSTAR HEEFT OM HAAR RECHTEN TE VRIJWAREN DOOR IN VOORKOMEND GEVAL EEN VORDERING IN TE STELLEN TEGEN VERANTWOORDELIJKE DERDEN

I. Algemeen

5. In dit luik van het advies wordt ingegaan op “*de gevolgen van een ontbinding en vereffening op de mogelijkheden die de vennootschap heeft om haar rechten te vrijwaren door in voorkomend geval een vordering in te stellen tegen verantwoordelijke derden*”.

Wij begrijpen dat de FSMA met deze vraag peilt naar de gevolgen van een ontbinding en vereffening op de mogelijkheden van Nyrstar NV om haar rechten tegen derden te vrijwaren door in voorkomend geval – lees: als er verantwoordelijke derden zijn – vorderingen tegen verantwoordelijke derden in te stellen.

6. In dit luik van het advies zetten wij vooreerst uiteen welke verschillende stappen en beslissingen er dienen te worden genomen alvorens er effectief sprake zou kunnen zijn van een ontbinding en invereffeningstelling van Nyrstar (*infra*, nrs. 7-9).

Daarna lichten wij de principes toe inzake de duurtijd van de vereffening van een vennootschap, en de afsluiting¹ ervan (*infra*, nrs. 10-12).

Tot slot behandelen wij de gevolgen van een ontbinding met lopende vereffening op de mogelijkheden die Nyrstar heeft om haar rechten te vrijwaren door in voorkomend geval een vordering in te stellen tegen verantwoordelijke derden (*infra*, nrs. 13-22).

II. De verschillende fasen voorafgaand aan de mogelijke ontbinding en invereffeningstelling

II.A Algemeen

7. Een vennootschap kan enkel ontbonden worden (i) door een besluit van de algemene vergadering conform art. 2:71 WVV, (ii) van rechtswege, als gevolg van een door de wet omschreven feit of gebeurtenis en (iii) door een gerechtelijke beslissing.²

We zetten hierna kort uiteen welke regels van toepassing zijn om te besluiten over de effectieve ontbinding en invereffeningstelling van een vennootschap en de aanstelling van een of meer vereffenaar(s) conform artikel 2:71 WVV.

¹ In het WVV wordt gebruik gemaakt van de term “*sluiting*” (van de vereffening), terwijl artikel 20 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering de term “*afsluiting*” (van de vereffening) hanteert. Voor de leesbaarheid van dit advies wordt de term “afsluiting” aangewend.

² Art. 2:70 WVV.

Vooraleer de algemene vergadering kan stemmen over de vrijwillige ontbinding van de vennootschap, dient zij geïnformeerd te worden door het bestuursorgaan. Artikel 2:71 WVV legt, omwille van redenen van transparantie, aan het bestuursorgaan de verplichting op om de redenen en de gevolgen van de voorgestelde ontbinding in een verslag toe te lichten. Met het oog op schuldeiserbescherming voorziet artikel 2:71 WVV ook in de verplichting om een staat van activa en passiva te voegen die niet meer dan drie maanden vóór de algemene vergadering die over het voorstel tot ontbinding moet besluiten is afgesloten.³ Deze staat wordt gecontroleerd door de commissaris van de vennootschap, die hierover verslag uitbrengt. De informatie wordt samen met de oproepingsbrief aan de aandeelhouders, bestuurder en commissaris overgemaakt.⁴

Wanneer de in artikel 2:71 WVV bedoelde verslagen ontbreken, is het besluit van de algemene vergadering nietig.

Een eventueel besluit tot ontbinding en vereffening zal in principe moeten worden goedgekeurd met een meerderheid van 75% van de uitgebrachte stemmen en met een quorumvereiste van 50%. Is deze laatste vereiste niet vervuld, dan is een tweede bijeenroeping nodig en de nieuwe vergadering beraadslaagt en besluit op geldige wijze, ongeacht het door de aanwezige of vertegenwoordigde aandeelhouders vertegenwoordigde deel van het kapitaal⁵.

Er gelden andere principes indien de algemene vergadering van een NV wordt bijeengeroepen om te besluiten over de ontbinding van een vennootschap in toepassing van de alarmbelprocedure overeenkomstig artikel 7:228 WVV. In geval van daling van het netto actief van de NV tot minder dan de helft van het kapitaal moet de algemene vergadering worden samengeroepen om te beslissen over de ontbinding van de vennootschap of over in de agenda aangekondigde maatregelen om de continuïteit van de vennootschap te vrijwaren. Een beslissing tot ontbinding veronderstelt een statutenwijziging, en dus inachtnaam van het quorum en de vereiste meerderheid ter zake (zoals toegelicht in de voorgaande paragraaf)⁶. Indien het netto actief in de NV ten gevolge van geleden verliezen evenwel is gedaald tot minder dan een vierde van het kapitaal, zijn andere regels van toepassing. Alsdan vindt de ontbinding van de vennootschap plaats wanneer zij wordt goedgekeurd door een vierde van de op de algemene vergadering uitgebrachte stemmen, waarbij onthoudingen noch in de teller noch in de noemer worden meegerekend⁷.

³ PIETTE C., "Commentaar bij artikel 2:71 WVV", in *Vennootschappen en Verenigingen. Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer*, 2022, afl. 66, 6-7, nrs. 3-4.

⁴ Art. 7:132 WVV.

⁵ Art. 2:71 j° 7:153 WVV.

⁶ BRAECKMANS H. en HOUBEN R., *Handboek vennootschapsrechtsrecht*, Antwerpen, Intersentia, nr. 1331, p. 620.

⁷ Art. 7:228, lid 4 WVV.

Indien uit de staat van actief en passief die dient te worden opgemaakt voorafgaand aan het ontbindingsbesluit blijkt dat niet alle schuldeisers volledig kunnen worden terugbetaald, moet de benoeming van de vereffenaar(s) door de algemene vergadering aan de voorzitter van de rechtbank ter bevestiging worden voorgelegd⁸. Deze bevestiging is evenwel niet vereist indien uit die staat van actief en passief blijkt dat de vennootschap enkel schulden heeft ten aanzien van haar aandeelhouders en alle aandeelhouders die schuldeiser zijn van de vennootschap schriftelijk bevestigen akkoord te gaan met de benoeming.

Iedere vereffenaar moet voldoen aan “de waarborgen van competentie en integriteit”. Dit wordt uitdrukkelijk gecontroleerd door de voorzitter van de ondernemingsrechtbank bij de homologatie van het mandaat van de vereffenaar⁹. De vereffenaar is tegenover de vennootschap gehouden tot een behoorlijke vervulling van de hem opgedragen taak, en jegens de vennootschap en haar schuldeisers aansprakelijk voor fouten begaan in de uitoefening van zijn opdracht.¹⁰ Hierbij is het belangrijk om te onderstrepen dat de vereffenaar voor de uitvoering van zijn mandaat enkel verantwoordelijk is tegenover de vennootschap zelf, en in de regel niet t.o.v. de aandeelhouders. Er bestaat immers geen rechtstreekse relatie tussen de vereffenaar en de (individuele) aandeelhouders.¹¹

De artikelen 2:106 WVV¹² en 2:107 WVV¹³ bevatten de wettelijke regels inzake de aansprakelijkheid van de vereffenaar.

II.B Toepassing in casu

8. In het kader van onze adviesopdracht achten wij het van wezenlijk belang om vooreerst de aandacht te vestigen op het feit dat op de buitengewone algemene vergadering van 30 juni

⁸ Art. 2:84, lid 1 WVV.

⁹ Art. 2:84, lid 3 WVV.

¹⁰ Art. 2:106 WVV.

¹¹ BERCKMANS C., “De aansprakelijkheid van de vereffenaar” in *De NV in de praktijk*, 2021, afl. 192, I.9.12-1.

¹² “Iedere vereffenaar is tegenover de vennootschap gehouden tot een behoorlijke vervulling van de hem opgedragen taak. De vereffenaars zijn jegens de vennootschap en jegens haar schuldeisers aansprakelijk voor fouten begaan in de uitvoering van hun opdracht. Dit geldt ook jegens andere derden voor zover de begane fout een buitencontractuele fout is. Indien de vereffenaars een college vormen, is hun aansprakelijkheid voor de beslissingen of nalatigheden van dit college hoofdelijk. Zelfs indien de vereffenaars geen college vormen, zijn zij zowel jegens de vennootschap als jegens derden hoofdelijk aansprakelijk voor alle schade die het gevolg is van overtredingen van de bepalingen van dit wetboek of van de statuten van de vennootschap. Voor fouten of overtredingen waaraan hij geen deel heeft gehad wordt een vereffenaar evenwel van zijn aansprakelijkheid ontheven indien hij de fout of overtreding heeft gemeld aan de algemene vergadering of, in geval van gerechtelijke ontbinding, aan de rechtbank.”

¹³ “De algemene vergadering beslist of tegen de vereffenaars een vennootschapsvordering moet worden ingesteld. Zij kan één of meer lasthebbers aanstellen voor de uitvoering van die beslissing. Minderheidsaandeelhouders van een besloten vennootschap of een coöperatieve vennootschap die voldoen aan de voorwaarden van artikel 5:104, § 1, kunnen voor rekening van de vennootschap een aansprakelijkheidsvordering tegen de vereffenaars instellen. Artikel 5:104 is van overeenkomstige toepassing. Minderheidsaandeelhouders van een naamloze vennootschap die voldoen aan de voorwaarden van artikel 7:157, § 1, kunnen voor rekening van de vennootschap een aansprakelijkheidsvordering tegen de vereffenaars instellen. Artikel 7:157 is van overeenkomstige toepassing. Na de sluiting van de vereffening kan iedere vennoot of aandeelhouder van de vereffende vennootschap tegen de vereffenaars van die vennootschap een aansprakelijkheidsvordering instellen voor de vergoeding van de schade die hij heeft geleden ten gevolge van een bij de vereffening begane fout.”

2026 niet zal gestemd worden over de effectieve ontbinding en invereffeningstelling van Nyrstar.

Het eerste punt op de (initiële) agenda van de buitengewone algemene vergadering van Nyrstar van 30 juni 2026 luidt als volgt: *“Voortzetting van de activiteiten van de Vennootschap”*.

Het voorstel van besluit dat uitdrukkelijk is opgenomen in de uitnodiging voor de gewone en buitengewone algemene vergaderingen van Nyrstar van 30 juni 2026 (hierna: de **“Oproepingsbrief”**) luidt als volgt: *“Voorstel tot besluit: De algemene aandeelhoudersvergadering besluit om de voortzetting van de activiteiten van de Vennootschap af te keuren.”*.

In een persbericht van 24 juni 2026 heeft Nyrstar evenwel meegedeeld dat de raad van bestuur van de vennootschap beslist heeft om het agendapunt over de voortzetting van de activiteiten van Nyrstar van de agenda te halen van de buitengewone algemene aandeelhoudersvergadering die op 30 juni 2026 zal plaatsvinden. Derhalve zal het agendapunt niet behandeld worden op de algemene vergaderingen van 30 juni 2026.

Teneinde volledig advies te verstrekken lichten wij hierna verder in detail de (initiële) agenda van de buitengewone algemene vergadering van 30 juni 2026 toe en het initiële agendapunt dat luidt als volgt: *“Voortzetting van de activiteiten van de Vennootschap”*. In de Oproepingsbrief wordt uitdrukkelijk aangegeven wat de gevolgen zijn indien de buitengewone algemene vergadering van Nyrstar op 30 juni 2026 zou hebben kunnen beslissen om de voortzetting van de activiteiten van Nyrstar niet goed te keuren: *“Het afkeuren van de voortzetting van de activiteiten van de Vennootschap zal leiden tot het bijeenroepen van een buitengewone algemene aandeelhoudersvergadering om te besluiten over de ontbinding van de Vennootschap en de aanstelling van een of meer vereffenaar(s) conform art. 2:71 WVV. Zulk besluit zal moeten worden goedgekeurd met een meerderheid van 75% van de uitgebrachte stemmen en met een quorumvereiste van ten minste 50%.”*.

Tevens wordt uitdrukkelijk aangegeven in de Oproepingsbrief wat de gevolgen zijn indien de buitengewone algemene vergadering op 30 juni 2026 zou hebben kunnen beslissen om het voorstel van besluit (zijnde het afkeuren van de voortzetting van de activiteiten van Nyrstar) niet goed te keuren: *“indien het voorstel van besluit niet wordt goedgekeurd, worden de activiteiten van de Vennootschap voortgezet.”*.

9. Wanneer de buitengewone algemene vergadering van Nyrstar op 30 juni 2026 zou hebben kunnen beslissen tot het afkeuren van de voortzetting van de activiteiten van de vennootschap, zoals voorgesteld in de Oproepingsbrief, zou dit op zichzelf niet hebben geleid tot de ontbinding van Nyrstar. Alsdan zou een nieuwe buitengewone algemene aandeelhoudersvergadering dienen te worden bijeengeroepen om te besluiten over de ontbinding van Nyrstar en de aanstelling van een of meer vereffenaar(s) conform artikel 2:71 WVV. In de Oproepingsbrief wordt uitdrukkelijk aangestipt dat een eventueel besluit tot ontbinding van Nyrstar door de nieuwe buitengewone algemene aandeelhoudersvergadering “zal moeten worden goedgekeurd met een meerderheid van 75% van de uitgebrachte

stemmen en met een quorumvereiste van ten minste 50%”. De daaropvolgende aanstelling van een of meer vereffenaars moet worden goedgekeurd met gewone meerderheid.

Is de quorumvereiste van tenminste 50% voor de beslissing tot ontbinding en in vereffening stelling niet vervuld, dan is een tweede bijeenroeping nodig en de nieuwe vergadering beraadslaagt en besluit op geldige wijze, ongeacht het door de aanwezige of vertegenwoordigde aandeelhouders vertegenwoordigde deel van het kapitaal (*supra*, nr. 7).

Zoals hiervoor aangegeven, is dit alles *in casu* niet aan de orde. De effectieve ontbinding en in vereffening stelling van Nyrstar en de aanstelling van één of meer vereffenaars werd nooit geagendeerd voor de algemene vergaderingen van 30 juni 2026. Bovendien werd inmiddels beslist om het agendapunt over de voortzetting van de activiteiten van de vennootschap van de agenda te halen van de algemene vergaderingen van 30 juni 2026.

Samengevat: pas wanneer naar aanleiding van de stemming door een buitengewone algemene aandeelhoudersverhouding besloten wordt tot ontbinding en vereffening van Nyrstar en aanstelling van één of meer vereffenaars, zal er effectief sprake zijn van een ontbinding en vereffening van Nyrstar.

III. De duurtijd van de vereffening van een vennootschap, en de afsluiting ervan

III.A. Algemeen

10. De duurtijd van een vereffening is wettelijk niet geregeld. In de praktijk wordt deze duurtijd bepaald door de omvang van de vereffeningswerkzaamheden. De vereffenaar dient namelijk de actiefbestanddelen van de vennootschap te realiseren en vervolgens de opbrengst hiervan aan te wenden om de schulden aan te zuiveren (en, desgevallend, te verdelen onder de vennoten/aandeelhouders). Het aanzuiveren van de passiva behoort tot de essentie van de vereffeningsprocedure en de overige bevoegdheden van de vereffenaar dienen in het licht daarvan te worden bekeken¹⁴.

Als algemene regel geldt dat de vereffening maar kan worden afgesloten zodra de vennootschap volledig is vereffend, wat betekent dat haar schulden (in de mate van het mogelijke) werden terugbetaald door de tegeldemaking van alle actiefbestanddelen van de vennootschap in vereffening. Het is niet mogelijk de vereffening af te sluiten “onder voorbehoud”, waarbij de vereffenaar ook na de afsluiting bevoegd zou blijven om een aantal hangende zaken op te volgen. Dergelijke bevoegdheid van de vereffenaar na afsluiting van de vereffening is onverenigbaar met het verlies van (actieve) rechtspersoonlijkheid van de vennootschap na het afsluiten van de vereffening (*infra*, nr. 23).¹⁵

¹⁴ BERCKMANS C., *De vereffeningsprocedure*, Mechelen, Kluwer, 2014, 665, nr. 779.

¹⁵ BERCKMANS C., *De vereffeningsprocedure*, Mechelen, Kluwer, 2014, 671, nr. 791.

11. De algemene vergadering van aandeelhouders is bevoegd om te beslissen tot afsluiting van de vereffening, dit op voorstel van de vereffenaar. Wanneer de vereffenaar van oordeel is dat de werkzaamheden zijn voltooid, zal hij de algemene vergadering oproepen met het voorstel om de vereffening af te sluiten.¹⁶

De vereffenaar is gelast met het opstellen van een verdelingsplan waarbij wordt aangegeven hoe de activa onder de verschillende schuldeisers moeten worden verdeeld. Indien uit de vereffeningssrekeningen blijkt dat niet alle schuldeisers integraal kunnen worden terugbetaald, moet de vereffenaar het verdelingsplan ter goedkeuring voorleggen aan de bevoegde rechtbank. De rechtbank kan hierbij van de vereffenaar alle dienstige inlichtingen vorderen om de geldigheid van het plan na te gaan.¹⁷

Bij de beoordeling van het verdelingsplan gaat de rechtbank na of uit het verdelingsplan en de inlichtingen blijkt dat de vereiste vereffeningshandelingen gesteld werden.

De vereffenaar dient bij de beëindiging van de vereffening ten minste één maand voor de algemene vergadering – tenzij hieraan verzaakt wordt mits instemming van alle aandeelhouders – op de zetel van de vennootschap een (indien vereist door de rechtbank goedgekeurd) cijfermatig verslag neer te leggen over de vereffening, houdende de vereffeningssrekeningen samen met de stukken tot staving. Het verslag bevat in voorkomend geval informatie over de teruggave van de inbrengen en de uitkering van een eventueel vereffeningssaldo aan de aandeelhouders. Deze documenten worden gecontroleerd door de commissaris van de vennootschap in vereffening.¹⁸

Voor de beslissingen bij de afsluiting van de vereffening is geen bijzondere meerderheid of aanwezigheidsquorum vereist: de algemene vergadering beslist met gewone meerderheid van stemmen, waarbij er geen rekening gehouden wordt met de geldige blanco stemmen.

III.B. Toepassing in casu

12. Indien Nyrstar effectief in ontbinding en in vereffening zou worden gesteld, met beslissing tot aanstelling van de vereffenaar, dan zal een diligent vereffenaar de afhandeling van de procedures afwachten alvorens de afsluiting van de vereffening te initiëren. De vereffenaar dient alle noodzakelijke vereffeningswerkzaamheden te voltooien vooraleer er sprake zou kunnen zijn van de volledige vereffening van de vennootschap.

Om die redenen zal, indien er effectief zou worden beslist tot invereffeningstelling, *de facto* niet worden overgegaan tot afsluiting van de vereffening zolang de strafrechtelijke procedure loopt en er nog noodzakelijke vereffeningswerkzaamheden moeten worden voltooid.

¹⁶ BERCKMANS C., “Sluiting van de vereffening” in *De NV in de praktijk*, 2021, afl. 192, I.9.11-7.

¹⁷ Art. 2:97, §2 WVV.

¹⁸ Art. 2:100, lid 1 WVV.

IV. De gevolgen van een ontbinding met lopende vereffening op de mogelijkheden die Nyrstar heeft om haar rechten te vrijwaren door in voorkomend geval een vordering in te stellen tegen verantwoordelijke derden

IV.A Algemeen

13. De ontbinding is de rechtshandeling waarmee de vennootschap de vereffening van de vennootschap in werking stelt.¹⁹

Een vennootschap wordt na haar ontbinding geacht voort te bestaan voor haar vereffening tot aan de afsluiting van deze vereffening.²⁰ Dit betekent dat de vennootschap in vereffening (i) haar rechtspersoonlijkheid en (ii) haar rechts-, handelings- en procesbekwaamheid behoudt.²¹ Daarnaast (iii) kan de organieke vertegenwoordiging van de vennootschap in vereffening enkel nog geschieden via de aangestelde vereffenaar en niet langer door het bestuur van de vennootschap.²²

1. Organieke vertegenwoordiging door de vereffenaar

14. De ontbinding van de vennootschap resulteert van rechtswege in de beëindiging van het mandaat van de bestuurders van de vennootschap.²³ Vanaf de ontbinding hebben zij niet meer de vereiste hoedanigheid om de vennootschap in rechte te vertegenwoordigen. Vanaf de ontbinding vertegenwoordigt de vereffenaar de vennootschap (in vereffening) in rechte.²⁴

Deze vereffenaar wordt in de regel aangesteld door de algemene vergadering die het ontbindingsbesluit neemt.²⁵ De algemene vergadering kan één of meerdere vereffenaars aanstellen.²⁶

De vereffenaar treedt op als mandataris van de vennootschap (in vereffening) en behartigt de belangen van de vennootschap (in vereffening). De vereffenaar vertegenwoordigt in tegenstelling tot de curator van een failliete vennootschap geenszins de massa van de schuldeisers, doch het voorgaande doet niets af aan de verplichting van de vereffenaar om te waken over hun belangen en de gelijkheid tussen de schuldeisers (*infra*, nrs. 20 en 21).²⁷

¹⁹ TILLEMANS B. en VAN DAMME N., *Proceshandelingen van en tegen vennootschappen*, Brugge, Die Keure, 2020, 70, nr. 81.

²⁰ Art. 2:76 WVV.

²¹ TILLEMANS B. en VAN DAMME N., *Proceshandelingen van en tegen vennootschappen*, Brugge, Die Keure, 2020, 70, nr. 81.

²² TILLEMANS B. en VAN DAMME N., *Proceshandelingen van en tegen vennootschappen*, Brugge, Die Keure, 2020, 73, nr. 85.

²³ Art. 2003 oud BW.

²⁴ Art. 2:87, §2 WVV; BERCKMANS C., "De vereffenaars" in *De NV in de praktijk*, 2021, afl. 192, I.9.6.-3.

²⁵ BRAECKMANS H., "Vereffening van vennootschappen buiten faillissement", in BRAECKMANS H., COUSY H., DIRIX E., TILLEMANS B. en VANMEENEN M., (eds.), *Curatoren en vereffenaars: actuele ontwikkelingen*, Antwerpen, Intersentia, 2006, (191) 215-216, nr. 51.

²⁶ Louter voor de leesbaarheid van dit advies zullen wij hierna meestal verwijzen naar het concept vereffenaar in het enkelvoud.

²⁷ Cass. 26 november 2021, C.20.0572.F.

De wijze waarop de vereffening van een vennootschap verloopt, zal dan ook afhankelijk zijn van de aanpak en de wijze waarop de vereffenaar uitvoering geeft aan zijn opdracht.

2. Behoud van de rechtspersoonlijkheid

15. Artikel 2:76 WVV bepaalt uitdrukkelijk dat de vennootschap na haar ontbinding niet ophoudt te bestaan, maar wordt geacht voort te bestaan voor haar vereffening. De vennootschap kan dus enkel nog handelingen stellen die nuttig of nodig zijn voor haar vereffeningsoel. De invereffeningstelling, ongeacht haar oorzaak, maakt dus geen einde aan de vennootschap. Al evenmin kan het voortbestaan van de vennootschap na haar invereffeningstelling, met het oog op de vereffening, herleid worden tot een louter passief voortbestaan (tot aan de afsluiting van de vereffening).²⁸
16. Een vennootschap in vereffening behoudt haar rechtspersoonlijkheid. Dit geldt zowel tussen de aandeelhouders onderling als ten aanzien van derden. Het vermogen van de vennootschap blijft dus ook na de invereffeningstelling gescheiden van het vermogen van de aandeelhouders.²⁹

Dit heeft als gevolg dat de aandeelhouders gedurende de vereffening geen aanspraken kunnen doen gelden op het vermogen van de vennootschap. Zij dienen de afsluiting van de vereffening dus af te wachten, waarna zij hun aandeel in het eventuele liquidatiesaldo kunnen opeisen. Voor de schuldeisers betekent de invereffeningstelling dat zij de vennootschap in vereffening nog steeds in rechte kunnen aanspreken, waarbij in voorkomend geval wel rekening zou moeten worden gehouden met de principes van samenloop (*infra*, nrs. 20 en 21)³⁰.

17. Doordat de rechtspersoonlijkheid van de vennootschap overeind blijft, kan ze nog steeds deelnemen aan het rechtsverkeer, al moeten hiervoor de bijzondere modaliteiten van de vereffening steeds gerespecteerd worden³¹. (Enkel) de vennootschap in vereffening kan de voor haar ontbinding verworven rechten blijven uitoefenen en daartoe in rechte optreden. Vordering en kunnen ook ingesteld worden tegen de vennootschap in vereffening³².

De (actieve) rechtspersoonlijkheid van de vennootschap verdwijnt slechts op het ogenblik van de afsluiting van de vereffening. Vanaf dat ogenblik kan de vennootschap niet meer actief deelnemen in het rechtsverkeer. Zij kan zich enkel nog, gelet op haar passief voortbestaan, verweren tegen rechtsoordingen die tegen haar zijn ingesteld maar zij kan zelf geen rechtsoordingen meer instellen of benaarsigen (*infra*, nr. 23).

²⁸ BERCKMANS C., *De vereffeningsoedure*, Mechelen, Kluwer, 2014, 20-21, nr. 14; BERCKMANS C., "De rechtsoedure van de vennootschap in vereffening" in *De NV in de praktijk*, 2021, afl. 192, I.9.4-5.

²⁹ BRAECKMANS H., "Vereffening van vennootsohappen buiten faillissement", in BRAECKMANS H. e.a. (eds.), *Curatoren en vereffenaars: actuele ontwikkelingen*, Antwerpen, Intersentia, 2006, (191) 201 en 203, nrs. 22 en 26.

³⁰ BERCKMANS C., *De vereffeningsoedure*, Mechelen, Kluwer, 2014, 20-21, nrs. 14-15.

³¹ BERCKMANS C., *De vereffeningsoedure*, Mechelen, Kluwer, 2014, 20-21, nr. 14.

³² BRAECKMANS H., "Vereffening van vennootsohappen buiten faillissement", in BRAECKMANS H. e.a. (eds.), *Curatoren en vereffenaars: actuele ontwikkelingen*, Antwerpen, Intersentia, 2006, (191) 202, nr. 24; TILLEMANN B., en VAN DAMME N., *Proceshandelingen van en tegen vennootsohappen*, Brugge, Die Keure, 2020, 70, nr. 81.

3. Behoud van rechts-, handelings- en procesbekwaamheid

18. Doordat de vennootschap gedurende de vereffening haar rechtspersoonlijkheid behoudt, blijft zij in beginsel ook titularis van haar rechten en verbintenissen tijdens de vereffeningperiode. De rechten en verbintenissen van de betrokken vennootschap blijven dus ook gedurende de afwikkeling van de vereffening geconcentreerd bij de vennootschap zelf.³³

Eenzijds betekent dit dat de vennootschap in vereffening nog steeds aanspraak maakt op de rechten die voortvloeien uit overeenkomsten gesloten voor haar in vereffeningstelling, behoudens uitzondering.

Anderzijds heeft dit effect op de procesbekwaamheid van de vennootschap. Aangezien de vennootschap in vereffening haar rechtspersoonlijkheid behoudt, behoudt zij haar actieve en passieve procesbekwaamheid en kan zij derhalve nog steeds in rechte optreden.

De actieve procesbekwaamheid is vaak essentieel voor de vereffening van het vennootschapsvermogen. Aangezien de realisatie van activa tot de kerntaken van de vereffenaar behoort, en vorderingen deel uitmaken van deze activa, gaat de afwikkeling van de vereffening doorgaans gepaard met het instellen van gerechtelijke procedures tegen schuldenaars die in gebreke blijven.

Door het behoud van de passieve procesbekwaamheid van de vennootschap in vereffening, blijft het mogelijk voor schuldeisers om vorderingen in te stellen. Hierbij is het zonder belang of de vordering wordt ingesteld tegen de vennootschap in vereffening, of tegen de vereffenaar (in zijn hoedanigheid van vereffenaar van de vennootschap die in vereffening werd gesteld).

19. We bespreken hierna wat het behoud van de rechts-, handelings- en procesbekwaamheid betekent voor (i) de lopende gedingen, maar ook voor (ii) nieuwe gedingen.

19.1. Lopende gedingen

Vermits de rechtspersoonlijkheid na de ontbinding behouden blijft, heeft de ontbinding geen impact op de lopende procedures. De vennootschap in vereffening kan de voor haar ontbinding verworven rechten blijven uitoefenen en daartoe in rechte optreden. Procesrechtelijk brengt dit met zich mee dat een vennootschap die in een procedure betrokken is, als partij aanwezig blijft, maar nu door haar vereffenaar vertegenwoordigd wordt in plaats van door haar bestuur.³⁴

³³ VREVEN D., "De bevoegdheid van de vereffenaar om in rechte op te treden (deel 1)", *TBBR* 1999, (490) 492, nr. 4.

³⁴ BRAECKMANS H., "Vereffening van vennootschappen buiten faillissement", in BRAECKMANS H., e.a. (eds.), *Curatoren en vereffenaars: actuele ontwikkelingen*, Antwerpen, Intersentia, 2006, (191) 204, nr. 28; TILLEMANS B., en VAN DAMME N., *Proceshandelingen van en tegen vennootschappen*, Brugge, Die Keure, 2020, 75, nr. 87."

Het voorgaande houdt niet in dat de vereffenaar verplicht is om alle lopende gedingen te blijven voeren. De vereffenaar zal beoordelen of het al dan niet de moeite loont om (i) de lopende procedures verder te zetten, (ii) dadingen te sluiten of (iii) afstand van geding te doen in de hypothese dat de vennootschap eiseres is dan wel (iv) in te stemmen met de vorderingen in de hypothese dat ze verweerster is. De vereffenaar heeft de bevoegdheid om elk van deze processtrategieën te benaastigen en is niet verplicht om dezelfde processtrategie te hanteren als het voorgaand bestuur.³⁵

19.2. Nieuwe gedingen

Onder de noemer “nieuwe gedingen” vallen niet alleen de rechtsvorderingen die kunnen ingesteld worden *door* de vennootschap in vereffening, maar ook de vorderingen die *tegen* de vennootschap in vereffening kunnen worden ingesteld.

In eerste instantie is de vereffenaar bevoegd om zelf rechtsgedingen te voeren namens de vennootschap in vereffening in het belang van haar vereffeningsdoel. De bevoegdheid van de vereffenaar omvat onder meer de bevoegdheid om autonoom te beslissen om een vordering al dan niet in te leiden, een raadsman aan te duiden, te beslissen over de aanwending van een rechtsmiddel tegen een uitspraak en de tenuitvoerlegging verzekeren van een voor de vennootschap gunstige uitspraak.

Onder de bevoegdheid van de vereffenaar vallen ook de aansprakelijkheidsvorderingen tegenover externe verantwoordelijke personen (de zogenaamde contractuele of buitengewone contractuele aansprakelijkheidsvorderingen) of de gewezen bestuurders.³⁶ De meerderheidsopvatting in de rechtspraak en rechtsleer kent de bevoegdheid voor het instellen van een vennootschapsvordering (*‘actio mandati’*) exclusief toe aan de vereffenaar, zodat op basis van deze meerderheidsopvatting geen voorafgaande machtiging van de algemene vergadering vereist is voor het instellen ervan.³⁷

³⁵ VREVEN D., “De bevoegdheid van de vereffenaar om in rechte op te treden (deel 1)”, *TBBR* 1999, (490) 494, nr. 7; VREVEN D., “De bevoegdheid van de vereffenaar om in rechte op te treden (deel 2)”, *TBBR* 1999, (562), 565, nr. 31.

³⁶ BERCKMANS C., “De rechtspositie van de vennootschap in vereffening” in *De NV in de praktijk*, 2021, afl. 192, I.9.4-5; VREVEN D., “De bevoegdheid van de vereffenaar om in rechte op te treden (deel 1)”, *TBBR* 1999, (490) 494, nr. 7; VREVEN D., “De bevoegdheid van de vereffenaar om in rechte op te treden (deel 2)”, *TBBR* 1999, (562), 563, nr. 28.

³⁷ Zie ter bevestiging Kh. Gent, afdeling Dendermonde 22 mei 2014, *TRV* 2015, 397: “De regel is immers dat de beslissing tot het opstarten van een vennootschapsvordering bij de vereffenaar berust (...): de vereffenaar beschikt daartoe over een exclusieve bevoegdheid (...)”; VAN EETVELDE J., *Ontbinding en vereffening van vennootschappen*, Roeselare, Roularta Media Group, 2024, 390-392, nr. 357; voor een overzicht van de verschillende standpunten, zie BERCKMANS C., *De vereffeningsprocedure*, Mechelen, Kluwer, 2014, 160-161, nr. 199.

Daarnaast dient ermee rekening te worden gehouden dat er tegen de vennootschap in vereffening ten allen tijde vorderingen kunnen worden ingesteld. De vennootschap blijft namelijk de rechten waarover zij beschikt uitoefenen en daartoe in rechte optreden. Het patrimonium van de vennootschap blijft het onderpand van de schuldeisers.³⁸ Voor wat de mogelijkheden van tenuitvoerlegging betreft, dient in voorkomend geval wel rekening te worden gehouden met de situatie van samenloop (*infra*, nrs. 20 en 21).

4. Situatie van samenloop

20. In het kader van dit algemeen deel over de ontbinding en in vereffening stelling van een vennootschap is het belangrijk om aan te stippen dat de ontbinding een situatie van gelijkheid tussen schuldeisers doet ontstaan die gestalte krijgt in de vorm van de organisatie van een samenloop tijdens de vereffening. Dit manifesteert zich bij de situatie waarin er onvoldoende actief voor handen is om alle schulden te voldoen.³⁹ Deze samenloop kreeg vooral vorm in de rechtspraak van het Hof van Cassatie⁴⁰ en wordt gebaseerd op artikel 2:97 WVV⁴¹.
21. De samenloop garandeert de schuldeisers dat, bij onvoldoende actief om alle schulden te voldoen, niet de ene ten koste van de andere zal worden betaald, maar daarentegen het beschikbaar actief proportioneel zal worden verdeeld (na eventuele wettelijke redenen van voorrang). Alsdan worden de individuele rechten van tenuitvoerlegging waarover de schuldeisers beschikken als gevolg van deze samenloop ingeperkt in het collectief belang van de schuldeisers.⁴²

De principes van samenloop zijn in het kader van dit advies relevant voor de situatie waarbij een schuldeiser tot tenuitvoerlegging zou wensen over te gaan lastens de vennootschap in vereffening. Zij verhinderen uiteraard niet dat de vennootschap in vereffening zelf het initiatief tot tenuitvoerlegging zou initiëren lastens derden (lees: schuldenaren van de vennootschap in vereffening).

³⁸ TILLEMANS B., en VAN DAMME N., *Proceshandelingen van en tegen vennootschappen*, Brugge, Die Keure, 2020, 71, nr. 82.

³⁹ Cass. 24 maart 1977, *RCJB* 1977, p. 628-655, met opmerking GÉRARD P., "De regel van gelijkheid tussen de schuldeisers van een commerciële vennootschap in liquidatie"; Cass. 23 januari 1992, *RCJB* 1995, p. 398 en vlg., met opmerking GRÉGOIRE M., "Het effect van een conservatoire maatregel genomen na de liquidatie van een rechtspersoon"; BERCKMANS C., *De vereffeningprocedure*, Mechelen, Kluwer, 2014, 305, nr. 376; VAN EETVELDE J., *Ontbinding en vereffening van vennootschappen*, Roeselare, Roularta Media Group, 2024, 333 en 463-466, nrs. 300 en 417.

⁴⁰ Cass. 23 november 1939, *Pas.* 1939, I, 486; Cass. 31 januari 1964, *Pas.* 1964, I, 573.

⁴¹ Art. 2:97, §1 WVV: "Onverminderd de rechten van de bevoorrechte schuldeisers, betaalt de vereffenaar alle schulden naar evenredigheid en zonder onderscheid tussen opeisbare en niet opeisbare schulden, onder aftrek, wat deze betreft, van het disconto."

⁴² VAN EETVELDE J., *Ontbinding en vereffening van vennootschappen*, Roeselare, Roularta Media Group, 2024, 464-465, nr. 417.

IV.B Toepassing in casu

22. Indien de aandeelhouders van Nyrstar – overeenkomstig artikel 2:71 WVV – zouden beslissen om de vennootschap te ontbinden en in vereffening te stellen, zou dit tot gevolg hebben dat Nyrstar ingevolge de ontbinding in rechte vertegenwoordigd wordt door de door de algemene vergadering aangestelde vereffenaar, haar rechtspersoonlijkheid behoudt tot de afsluiting van de vereffening, alsook haar rechts-, handelings- en procesbekwaamheid.

Een vereffening heeft dan ook geen impact op de lopende procedures.

Daarnaast is de vereffenaar bevoegd om zelf procedures te voeren, nieuwe procedures op te starten, vorderingen in te stellen en rechtsmiddelen aan te wenden. Onder de bevoegdheid van de vereffenaar vallen ook de (vrijwarings)vorderingen tegen eventueel verantwoordelijke derden.

V. Impact van de eventuele afsluiting van de vereffening op de mogelijkheden die Nyrstar heeft om haar rechten te vrijwaren door in voorkomend geval een vordering in te stellen tegen verantwoordelijke derden

V.A. Algemeen

23. Het afsluiten van de vereffening betekent het einde van het voortbestaan van de vennootschap voor haar vereffening.⁴³ De rechtspersoonlijkheid van de vennootschap verdwijnt wanneer de algemene vergadering conform art. 2:100 WVV beslist tot afsluiting van de vereffening.⁴⁴ Dit proces brengt een aantal gevolgen met zich mee. In het kader van het huidig advies is het relevant om te wijzen op enkele specifieke gevolgen: (i) het verlies van de actieve vertegenwoordigingsbevoegdheid van de vereffenaar, (ii) het passief voortbestaan in de persoon van de vereffenaar en (iii) de invloed op nieuwe en lopende procedures door of tegen de vennootschap in vereffening ingesteld.

23.1. Het verlies van de actieve vertegenwoordigingsbevoegdheid van de vereffenaar

Vanaf het ogenblik van afsluiting van de vereffening, verliest de vereffenaar de bevoegdheid om in naam en voor rekening van de betrokken vennootschap op te treden. Hij kan de vennootschap, in rechte en daarbuiten, niet meer vertegenwoordigen in de actieve betekenis van het woord.⁴⁵

⁴³ Art. 2:76 WVV.

⁴⁴ Cass. 22 maart 1962, Pas, I, 807.

⁴⁵ BERCKMANS C. *De vereffeningprocedure*, Mechelen, Kluwer, 2014, 269, nr. 343.

23.2. Passief voortbestaan in de persoon van de vereffenaar

Na de bekendmaking van de afsluiting van de vereffening, leidt de vereffende vennootschap nog een passief bestaan, in de persoon van haar vereffenaar, gedurende vijf jaar. De vennootschap kan niet meer actief optreden, maar wel nog aangesproken worden door derden.

Vanaf de publicatie van de afsluiting van de vereffening hebben de schuldeisers nog gedurende vijf jaar de mogelijkheid tot het instellen van een vordering tegen de vereffenaar als zodanig, als vertegenwoordiger van de vennootschap in vereffening, die ten gevolge van de afsluiting van de vereffening is verdwenen.⁴⁶

Schuldeisers kunnen dus, ook na de afsluiting van de vereffening, hun rechten jegens de vereffende vennootschap nog laten vaststellen. De realiteit is echter dat de vordering van de schuldeisers na afsluiting van de vereffening *de facto* zeer moeilijk realiseerbaar is, waardoor ze zich in een weinig benijdenswaardige positie bevinden aangezien het vennootschapsvermogen reeds vereffend werd.⁴⁷

23.3. De invloed op nieuwe procedures

De rechtsleer is het er unaniem over eens dat het onmogelijk is voor een vennootschap om na de afsluiting van de vereffening nog nieuwe rechtsovereenkomsten in te stellen, aangezien zij daartoe de vereiste rechtspersoonlijkheid mist.⁴⁸

Betreffende de mogelijkheid voor derden om nieuwe rechtsovereenkomsten in te stellen na de afsluiting van de vereffening, heeft het Hof van Cassatie aangegeven dat de vennootschap een passieve rechtspersoonlijkheid behoudt. Er kan dus rechtsgeldig een vordering ingesteld worden tegen de vennootschap tot vijf jaar na de publicatie van de afsluiting van de vereffening. De vennootschap kan zich uiteraard tegen deze vorderingen verweren in de persoon van haar vereffenaar. Zowel het instellen van de tegenovereenkomsten als rechtsmiddelen zijn na de afsluiting van de vereffening nog mogelijk voor zover dit kadert binnen het passief voortbestaan van de vennootschap.

Zoals hoger aangegeven: in realiteit beschikken derden in dit laatste geval niet over een doeltreffend middel om hun in principe onverkorte rechten ten aanzien van de vennootschap daadwerkelijk af te dwingen. De afsluiting van de vereffening heeft dan in veel gevallen *de facto* het tenietgaan van de rechten van de betrokken eiser tot gevolg⁴⁹.

⁴⁶ Art. 2:143, §1, vijfde streepje WVV. Het is belangrijk om aan te stippen dat de vorderingen die in deze alinea besproken worden vorderingen betreffen tegen de vereffenaar in zijn hoedanigheid van vertegenwoordiger van de vereffende vennootschap en onderscheiden dienen te worden van de aansprakelijkheidsvorderingen tegen de vereffenaar persoonlijk.

⁴⁷ BERCKMANS C., *De vereffeningprocedure*, Mechelen, Kluwer, 2014, 341, nr. 415; BRAECKMANS H., "Vereffening van vennootschappen buiten faillissement", in BRAECKMANS H., e.a. (eds.), *Curatoren en vereffenaars: actuele ontwikkelingen*, Antwerpen, Intersentia, 2006, (191) 251 nr. 120.

⁴⁸ BERCKMANS C., "Sluiting van de vereffening" in *De NV in de praktijk*, 2021, afl. 192, I.9.11-34.

⁴⁹ Volledigheidshalve verwijzen wij nog naar artikel 2:105 WVV dat de wettelijke regeling omvat in zake de heropening van de vereffening, en artikel 2:107, laatste lid WVV dat het volgende bepaalt: "Na de sluiting van de vereffening kan iedere vennoot of aandeelhouder van de vereffende vennootschap tegen de vereffenaars van die

23.4. De invloed op lopende procedures

Voor de lopende procedures dient een onderscheid gemaakt te worden tussen de procedures waar de vereffende vennootschap optreedt als eiser of als verweerder. Dit onderscheid kan als volgt kort worden samengevat.

De als eiser voor de afsluiting van de vereffening ingezette procedures kunnen niet meer worden verdergezet of uitgevoerd. De afsluiting van de vereffening maakt een einde aan het mandaat om de vennootschap in rechte te vertegenwoordigen⁵⁰.

Is de vennootschap op het ogenblik van de afsluiting van de vereffening in een lopende procedure betrokken als verwerende partij, spreekt het voor zich dat de vennootschap niet aan een eventuele veroordeling zal kunnen ontsnappen door haar vereffening te sluiten. Gelet op haar passieve rechtspersoonlijkheid zal de vennootschap blijven bestaan om zich in de persoon van haar vereffenaar te kunnen verweren. Het instellen van rechtsmiddelen of tegenvorderingen door de vennootschap inzake vorderingen tegen de vennootschap ingesteld, zal ook na de afsluiting van de vereffening steeds mogelijk zijn in het kader van de mogelijkheid voor de vennootschap om zich in de persoon van haar vereffenaar tegen vorderingen te verweren.

V.B. Toepassing in casu

24. Zoals hierboven uiteengezet zou enkel een vroegtijdige afsluiting van de vereffening *in casu* Nyrstar beletten om haar om haar rechten te vrijwaren door een vordering in te stellen tegen eventueel verantwoordelijke derden. Een zorgvuldig handelende vereffenaar zal *de facto* niet overgaan tot afsluiting van de vereffening zolang de strafrechtelijke procedure loopt en zal de beëindiging van de lopende strafprocedure afwachten, en alle hangende geschillen afhandelen en desgevallend de passende vorderingen als eiser instellen en afhandelen alvorens de algemene vergadering bijeen te roepen met het oog op afsluiting van de vereffening.

VI. Besluit

25. Een eventuele beslissing tot ontbinding en invereffeningstelling van Nyrstar (in toepassing van artikel 2:71 WVV) zou niet tot gevolg hebben dat Nyrstar de mogelijkheden verliest om haar rechten te vrijwaren door een vordering in te stellen tegen eventueel verantwoordelijke derden.

vennootschap een aansprakelijkheidsvordering instellen voor de vergoeding van de schade die hij heeft geleden ten gevolge van een bij de vereffening begane fout.”).

⁵⁰ BRAECKMANS H., “Vereffening van vennootschappen buiten faillissement”, in BRAECKMANS H., e.a. (eds.), *Curatoren en vereffenaars: actuele ontwikkelingen*, Antwerpen, Intersentia, 2006, (191) 252 nr. 120.

Ook na de beslissing tot ontbinding behoudt Nyrstar haar rechtspersoonlijkheid (*supra*, nrs. 15-17) en rechts-, handelings- en procesbekwaamheid (*supra*, nrs. 18-19). De wezenlijke verschillen met de situatie voorafgaand aan de ontbinding zijn het feit dat de vennootschap ingevolge de ontbinding in rechte vertegenwoordigd wordt door de vereffenaar (*supra*, nr. 14) en dat in voorkomend geval rekening moet worden gehouden met de principes van samenloop (*supra*, nrs. 20-21).

26. Enkel de vroegtijdige afsluiting van de vereffening zou *in casu* de mogelijkheden die Nyrstar zou kunnen hebben om haar rechten te vrijwaren door een vordering in te stellen tegen eventueel verantwoordelijke derden kunnen beletten (*supra*, nr. 24).

Een diligent handelend vereffenaar zal *de facto* echter niet het initiatief nemen om de algemene vergadering te verzoeken de beslissing te nemen tot vroegtijdige afsluiting van de vereffening terwijl de strafprocedure nog loopt en eventuele andere procedures en vorderingen nog hangende zijn.

C. DE GEVOLGEN VAN EEN ONTBINDING EN VEREFFENING VAN NYRSTAR VOOR DE LOPENDE STRAFRECHTELIJKE PROCEDURE

I. Algemeen

27. In dit luik van het advies wordt ingegaan op “*de gevolgen van een ontbinding en vereffening van de Vennootschap voor de lopende strafrechtelijke procedure*”.

Wij begrijpen dat met de “*lopende strafrechtelijke procedure*” wordt bedoeld de strafprocedure die zich thans bevindt in het stadium van het lopend gerechtelijk onderzoek gevoerd door de onderzoeksrechter bij de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, in het kader waarvan Nyrstar bij twee kennisgevingen (gedateerd op 1 juni 2026 en door Nyrstar ontvangen op 6 juni 2026) formeel in verdenking werd gesteld, gekend onder de dossiernummers 2024/062 (notitienummer AN20.99.200079/24) en 2024/178 (notitienummer BR.70.99.935/19), die naar verluidt werden samengevoegd en thans als één strafprocedure zijn te beschouwen. Wij begrijpen voorts dat de vraag peilt naar de gevolgen voor de tegen Nyrstar lopende strafvordering en voor de hierop gesteunde burgerlijke vorderingen.

Wij hebben voor de redactie van dit advies geen inzage in het strafdossier gehad. Het is ons niet bekend of, in het raam van het gerechtelijk onderzoek, de strafvordering ook tegen natuurlijke personen werd ingesteld. Een eventueel verval van de strafvordering tegen Nyrstar zou de strafvordering tegen andere in verdenkinggestelden hoe dan ook niet doen vervallen.⁵¹

⁵¹ Het persoonlijke karakter van de straf brengt mee dat het verval ten aanzien van de ene (rechts)persoon de strafvordering ten aanzien van een andere onverlet laat (zie WAETERINCKX P., ‘Het verval van de strafvordering t.o.v. de rechtspersoon, toegespitst op het geval van de herstructurering van de rechtspersoon door ontbinding zonder vereffening – Het regent in Parijs, zal het weldra druppelen in Brussel?’, *TBH* 2022/8, nr. 11; hierna: WAETERINCKX P., ‘Verval strafvordering rechtspersoon’).

28. *In casu* werd Nyrstar in het lopend gerechtelijk onderzoek op 1 juni 2026 door de Onderzoeksrechter formeel in verdenking gesteld wegens “*valsheid en gebruik van valse jaarrekening*” en “*misbruik van vennootschapsgoederen*” (de kwestieuze schrijvens werden door Nyrstar ontvangen op 6 juni 2026). Het gerechtelijk onderzoek is nog steeds lopende, aangezien er nog geen regeling van de rechtspleging heeft plaatsgevonden. Er zou wel reeds sprake zijn van burgerlijke partijstellingen, doch zonder dat de identiteit van de burgerlijke partijen en de draagwijdte van hun respectieve burgerlijke vorderingen door Nyrstar gekend is.
29. Zoals gezegd, heeft de raad van bestuur van Nyrstar op 24 juni 2026 meegedeeld dat werd beslist om op de algemene vergadering van 30 juni 2026 aan de aandeelhouders van Nyrstar niet meer de vraag voor te leggen of zij de voortzetting van de activiteiten wensen.

II. Verval van de strafvordering tegen een rechtspersoon (art. 20 V.T.Sv.)

II.A De relevante wetsbepaling

30. De grond en het tijdstip van het verval van de strafvordering tegen een rechtspersoon worden beheerst door artikel 20 V.T.Sv. Die bepaling luidt als volgt:⁵²

“De strafvordering vervalt door de dood van de verdachte of door afsluiting van vereffening, door gerechtelijke ontbinding of door ontbinding zonder vereffening wanneer het om een rechtspersoon gaat.

De strafvordering kan daarna nog worden uitgeoefend, indien de invereffeningstelling, de gerechtelijke ontbinding of de ontbinding zonder vereffening tot doel hebben te ontsnappen aan de vervolging, of indien de rechtspersoon overeenkomstig artikel 61bis door de onderzoeksrechter in verdenking gesteld is of door het onderzoeksgerecht is verwezen of rechtstreeks is gedagvaard ten gronde, voor het verlies van de rechtspersoonlijkheid.

De burgerlijke rechtsvordering kan uitgeoefend worden tegen de verdachte en tegen zijn rechtsopvolgers.”

31. De kernbepaling voor huidig advies ligt besloten in het *eerste lid*: de strafvordering lastens een rechtspersoon vervalt in beginsel door de afsluiting van de vereffening, door de gerechtelijke ontbinding of door de ontbinding zonder vereffening. Het *tweede lid* voorziet in uitzonderingen (*infra*, nrs. 40 e.v.) terwijl het *derde lid* (in samenhang met andere bepalingen) de rechten van de burgerlijke partijen betreft (*infra*, nrs. 47 e.v.).

Uit de samenlezing van het eerste en het tweede lid (o.m. het gebruik van de begrippen “*afsluiting van de vereffening*”, *enerzijds*, en “*invereffeningstelling*”, *anderzijds*) kan worden

⁵² Art. 20 V.T.Sv., zoals vervangen bij artikel 13 van de wet van 4 mei 1999 tot invoering van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen (BS 22 juni 1999) en laatst gewijzigd bij artikel 2 van de wet van 18 maart 2018 houdende wijzigingen van diverse bepalingen van het strafrecht, de strafvordering en het gerechtelijk recht (BS 2 mei 2018), in werking sinds 12 mei 2018.

afgeleid dat de “*afsluiting van de vereffening na een vrijwillige ontbinding*” als een grond van verval van de strafvordering wordt beschouwd, hoewel de wetsbepaling niet uitdrukkelijk de “*vrijwillige ontbinding*” vermeldt⁵³.

II.B De gemeenrechtelijke invulling van de begrippen in artikel 20 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering (hierna: “V.T.Sv.”)

32. De begrippen die artikel 20 V.T.Sv. hanteert - “*afsluiting van vereffening*”, “*gerechtelijke ontbinding*” en “*ontbinding zonder vereffening*” en “*invereffeningstelling*” - zijn in de eerste plaats *civilrechtelijke* (vennootschapsrechtelijke) begrippen.⁵⁴

Uit de parlementaire voorbereiding van artikel 20 V.T.Sv. moet worden afgeleid dat de wetgever het verval bewust aan deze *gemeenrechtelijke* begrippen heeft gekoppeld⁵⁵, zodat de inhoud ervan in beginsel wordt bepaald door het rechtspersonenrecht, meer bepaald het Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen (WVV).⁵⁶

33. Om te bepalen of en wanneer de strafvordering tegen een rechtspersoon zou vervallen, moet de regeling van de ontbinding en de vereffening in het WVV dan ook mede in rekening worden genomen.

III. De ontbinding met lopende vereffening doet de strafvordering niet vervallen zolang de vereffening niet wordt afgesloten

III.A De rechtspersoonlijkheid blijft bestaan tot de afsluiting van de vereffening

34. Het WVV onderscheidt drie wijzen van ontbinding: de vrijwillige ontbinding door een besluit van de algemene vergadering (artikel 2:71 WVV), de ontbinding van rechtswege (artikel 2:72 WVV) en de gerechtelijke ontbinding (artikelen 2:73-2:75 WVV).

In casu gaat het om een voorgenomen *vrijwillige* ontbinding van Nyrstar met aanstelling van een of meer vereffenaars (*supra*, nrs. 8 en 9).

⁵³ Zie ter zake ook GNEDASJ S. (m.m.v. BORGERS C.), 'De strafrechtelijke verrijzenis van ontbonden rechtspersonen', *TFR* 2013, (872) 872-873 (hierna: GNEDASJ S., 'Strafrechtelijke verrijzenis'); TILQUIN T. en ALFERS K., 'Les opérations de restructuration et le transfert de la responsabilité contraventionnelle', *TRV-RPS* 2019, (14) 16, nr. 3.

⁵⁴ WAETERINCKX P., 'Verval strafvordering rechtspersoon', nrs. 5-6.

⁵⁵ Zie ter zake Wetsontwerp tot invoering van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen: Verslag namens de commissie voor de Justitie (Verherstraeten), KAMER, 1998-1999, 26 april 1999, nr. 2093/5, 38-39. Zie ook WAETERINCKX P., 'Verval strafvordering rechtspersoon', nr. 6 en GNEDASJ S., 'Strafrechtelijke verrijzenis', 873.

⁵⁶ Volgens bepaalde rechtsleer laat het beginsel van *de autonomie van het strafrecht* de strafrechter evenwel toe om in concrete omstandigheden van de civielrechtelijke invulling af te wijken, bijvoorbeeld bij de bepaling van het juiste tijdstip van het verval (WAETERINCKX P., 'Verval strafvordering rechtspersoon', nrs. 5-8). Gelet op het feit dat de wetgever zelf *in casu* uitdrukkelijk en bewust gemeenrechtelijke concepten hanteert, lijkt de autonomie van het strafrecht de strafrechter *in casu* echter weinig (verdere) ruimte te bieden om van de gemeenrechtelijke invulling af te wijken.

35. Het is essentieel om te herhalen dat de ontbinding van een vennootschap op zichzelf de rechtspersoonlijkheid ervan *niet* beëindigt (*supra*, nrs 15-17). Het verlies van de rechtspersoonlijkheid – en, krachtens artikel 20, eerste lid V.T.Sv., het verval van de strafvordering – treden pas in bij de *afsluiting* van de vereffening.^{57 58}
36. In de periode tussen de ontbinding van de rechtspersoon en de afsluiting van de vereffening, kan de strafvordering tegen een rechtspersoon bijgevolg onverkort verder worden benaarstigd.⁵⁹

De rechtspersoon in vereffening blijft dan een *autonome* procespartij lastens dewelke de strafvordering wordt uitgeoefend. De belangen van de rechtspersoon in vereffening worden in het raam van de verder lopende strafprocedure door de vereffenaar behartigd⁶⁰. Zo ook zal de vereffenaar *qualitate qua* worden aangesproken wat de uitoefening van de strafvordering tegen een rechtspersoon in vereffening betreft⁶¹.

III.B Toepassing in casu

37. Op 24 juni 2026 heeft Nyrstar meegedeeld dat de raad van bestuur van Nyrstar heeft beslist dat op de algemene vergadering van 30 juni 2026 aan de aandeelhouders van Nyrstar niet meer de vraag zal worden voorgelegd of zij de *voortzetting* van de activiteiten van Nyrstar wensen (*supra*, nrs. 8 en 9).
38. Het initiële voorstel van de Raad van Bestuur van Nyrstar strekte er, zoals ons werd aangegeven (*supra*, nrs. 7-9), enkel toe – indien de aandeelhouders daartoe ter gelegenheid van een later nog bijeen te roepen buitengewone algemene vergadering formeel zouden beslissen – om Nyrstar voorlopig te laten *voortbestaan* als vennootschap in vereffening.

⁵⁷ WAETERINCKX P., 'Verval strafvordering rechtspersoon', nr. 8 ("De keuze van de wetgever om het verval van de strafvordering pas te laten ingaan op het ogenblik van de afsluiting van de vereffening past perfect in deze logica. In de periode tussen de ontbinding en de afsluiting van de vereffening kan de strafvordering nog steeds worden ingesteld of voortgezet").

⁵⁸ Anders dan de hier voorliggende vrijwillige ontbinding met daaropvolgende vereffening, kunnen de gerechtelijke ontbinding en de ontbinding zonder vereffening (bv. door fusie of splitsing) krachtens artikel 20, eerste lid V.T.Sv. wél onmiddellijk het verval meebrengen. Die hypothesen zijn *in casu* evenwel niet aan de orde (zie in verband met deze hypothesen: WAETERINCKX P., 'Verval strafvordering rechtspersoon', nrs. 9-11; GNEDASJ S., 'Strafrechtelijke verrijzenis', 872-876). De ontbinding en sluiting van de vereffening in één akte (art. 2:80 WVV) is enkel mogelijk bij eenvoudige vereffeningen zonder te vereffenen passief.

⁵⁹ WAETERINCKX P., 'Verval strafvordering rechtspersoon', nrs. 8-9; VAN DYCK S. en FRANSSEN V. (m.m.v. PARREIN F.), 'De rechtspersoon als strafbare dader: een grondige analyse van 10 jaar wetgeving, rechtspraak en rechtsleer (Deel I)', TRV-RPS 2008, (599) 648-649 (hierna: VAN DYCK S. en FRANSSEN V., 'De rechtspersoon als strafbare dader (Deel I)'); CASTIAUX J., 'Noot onder GwH 18 april 2013, 52/2013', Dr.pén.ent. 2014/1, (91) 94; TILQUIN T. en ALFERS K., 'Les opérations de restructuration et le transfert de la responsabilité contraventionnelle', TRV-RPS 2019, (14) 16, nr. 3; GNEDASJ S., 'Strafrechtelijke verrijzenis', 874.

⁶⁰ Art. 2:76, 2:79 en 2:87, § 2 WVV; Wetsontwerp tot invoering van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen: Verslag namens de commissie voor de Justitie (Verherstraeten), KAMER, 1998-1999, 26 april 1999, nr. 2093/5, 38-39; WAETERINCKX P., 'Verval strafvordering rechtspersoon', nr. 8.

⁶¹ GNEDASJ S., 'Strafrechtelijke verrijzenis', 874.

39. Indien door de aandeelhouders van Nyrstar – overeenkomstig artikel 2:71 WV – tot de ontbinding en vereffening van de vennootschap zou worden besloten, zou Nyrstar in de lopende strafrechtelijke procedure een autonome procespartij blijven. In het raam van de verder lopende strafrechtelijke procedure zouden de belangen van Nyrstar in vereffening dan door de vereffenaar worden behartigd.

Een lopende vereffening zou *in casu* bijgevolg geen beletsel vormen voor het verder benaastigen van de lopende strafrechtelijke procedure lastens Nyrstar, noch voor de uitvoering van de haar eventueel opgelegde straffen⁶², waarbij in voorkomend geval wel rekening zou moeten worden gehouden met de principes van de samenloop (*supra*, nrs. 20-21).

IV. Impact van de eventuele afsluiting van de vereffening op de strafvordering

IV.A Algemeen

40. Zoals gezegd, vervalt de strafvordering tegen een rechtspersoon overeenkomstig artikel 20, eerste lid V.T.Sv. in de regel door de afsluiting van de vereffening. Het tweede lid van artikel 20 V.T.Sv. bepaalt evenwel dat de strafvordering, in afwijking van het eerste lid, nog kan worden uitgeoefend in twee onderscheiden (alternatieve) gevallen:

- 1° wanneer de in vereffeningstelling, de gerechtelijke ontbinding of de ontbinding zonder vereffening *tot doel hebben* aan de vervolging te ontsnappen (*i.e.* de algemene uitzondering);
- 2° wanneer de rechtspersoon, vóór het verlies van de rechtspersoonlijkheid, overeenkomstig artikel 61bis Sv. door de onderzoeksrechter *in verdenking is gesteld*, dan wel door het onderzoeksgerecht is *verwezen*, dan wel rechtstreeks ten gronde is *gedagvaard* (*i.e.* de drie specifieke uitzonderingen).

⁶² Wat de uitvoering van een eventuele veroordeling tot schadevergoeding aan de burgerlijke partijen betreft: zie *infra*, nrs. 49 e.v.

41. Met deze regeling heeft de wetgever willen beletten dat een rechtspersoon aan de strafvordering zou “ontsnappen” wanneer hij op de hoogte zou zijn van een tegen hem lopend strafonderzoek.⁶³ De inverdenkingstelling (en *a fortiori* een verwijzing naar de strafrechter of een rechtstreekse dagvaarding) fungeert daarbij – volgens de wetgever en de rechtspraak waarop hij zich steunt – als het ogenblik waarop de rechtspersoon met zekerheid weet dat hij “zal worden vervolgd” (*i.e.* dat de rechtspersoon het voorwerp zal uitmaken van de regeling van de rechtspleging door de raadkamer, die zal beslissen tot de verwijzing naar de strafrechter, dan wel tot de buitenvervolginstelling).^{64 65}
42. Bij toepassing van het tweede lid van artikel 20 V.T.Sv. (*géén* verval van de strafvordering) dient geen bijkomend oogmerk om “*te ontsnappen aan de vervolging*” te worden aangetoond.⁶⁶
43. Louter volledigheidshalve wijzen we er tevens op dat (i) het verlies van de rechtspersoonlijkheid de *straf* waartoe de rechtspersoon inmiddels in voorkomend geval strafrechtelijk werd veroordeeld, in elk geval *niet* doet tenietgaan⁶⁷; en (ii) de onderzoeksrechter – op grond van artikel 91 van het Wetboek van Strafvordering (hierna: “Sv.”) – beschikt over de mogelijkheid om de ontbindings- of vereffeningprocedure inzake Nyrstar te schorsen.
44. Hoe de rechtspersoonlijkheid van een vennootschap waarvan de vereffening vennootschapsrechtelijk reeds werd afgesloten, maar die krachtens artikel 20, tweede lid V.T.Sv. daarna nog strafrechtelijk kan worden vervolgd, juridisch moet worden benaderd, wordt niet concreet bij wet geregeld.

De afdeling Wetgeving van de Raad van State had de wetgever nochtans gewezen op drie vragen die de ontworpen bepaling opriep – namelijk hoe een reeds ontbonden en vereffende rechtspersoon nog “nieuw leven” kon worden ingeblazen, hoe die rechtspersoon zonder

⁶³ Wetsvoorstel tot invoering van de strafrechtelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen (toelichting bij artikel 12: het verval treedt in “naar analogie met het overlijden van de natuurlijke persoon”, doch “om misbruiken te voorkomen” geldt het tweede lid), SENAAT, 1998-99, 23 december 1998, nr. 1-1217/1, 11-12; Verslag namens de commissie voor de Justitie (Jeanmoye), SENAAT, 1998-99, 10 maart 1999, nr. 1-1217/6, 72-73.

⁶⁴ Zie ter zake Memorie van toelichting bij het wetsontwerp houdende wijzigingen van diverse bepalingen van het strafrecht, de strafvordering en het gerechtelijk recht, KAMER, 2017-18, 6 november 2017, DOC 54 2753/001, 4-6 en 16-17; GwH 11 mei 2017, 54/2017, overw. B.7-B.10; Cass. 17 april 2013, P.12.0460.F; Cass. 27 november 2018, P.18.0007.N.

⁶⁵ Een inverdenkingstelling betekent echter *niet* dat de betrokkene hoe dan ook naar de strafrechter ten gronde zal worden verwezen. De raadkamer zal zich hier, als autonoom handelend onderzoeksgerecht, na een tegensprekelijk debat over uitspreken nadat de procureur de regeling van rechtspleging vorderde en daartoe een eindvordering opstelde. De door de onderzoeksrechter inverdenkinggestelde persoon kan inderdaad door de raadkamer buiten vervolging worden gesteld (en de procureur des Konings kan evenzeer in zijn eindvordering de buitenvervolginstelling vorderen).

⁶⁶ Voor rechtspersonen die vóór het verlies van de rechtspersoonlijkheid in verdenking zijn gesteld (of verwezen, dan wel rechtstreeks gedagvaard), moet inderdaad niet worden bewezen dat de invereffeningstelling of de ontbinding tot doel had aan de vervolging te ontsnappen (GwH 11 mei 2017, 54/2017; Cass. 27 november 2018, P.18.0007.N).

⁶⁷ Art. 86 Strafwetboek (Sw.), zoals gewijzigd bij art. 10 van de wet van 4 mei 1999. Zie de toelichting (Wetsvoorstel tot invoering van de strafrechtelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen, SENAAT, 1998-99, 23 december 1998, nr. 1-1217/1): het verlies van rechtspersoonlijkheid doet de straf niet tenietgaan, teneinde te voorkomen “*dat de rechtspersoon zich aan de tenuitvoerlegging van de veroordeling zou kunnen onttrekken door zich te ontbinden*”.

vermogen nog gevolg kon geven aan een veroordeling en ten slotte hoe (en door wie⁶⁸) zijn verdediging behoorlijk kon worden waargenomen – en besloot dat het ontworpen tweede lid van artikel 20 V.T.Sv. om die reden beter achterwege bleef.⁶⁹

De wetgever volgde dat advies niet. Hij behield de ontworpen wetsbepaling, achtte ze voldoende duidelijk en verwees voor de wijze waarop de vervolging in die omstandigheden dient te verlopen naar de toepasselijke regels van het vennootschapsrecht, inzonderheid het optreden van de vereffenaar *qualitate qua* en de vijfjarige verjaringstermijn voor de met de vereffening verband houdende vorderingen.⁷⁰ Hier rijst onder meer de vraag wat dan de situatie zou zijn na het verstrijken van deze verjaringstermijn.

Nu de door de Raad van State opgeworpen vragen niet werden beantwoord door een precisering in de wettekst zelf, merkt de rechtsleer ter zake - o.i. terecht - op dat een afsluiting van de vereffening iets is waartoe men in de praktijk “*niet licht zal overgaan*”⁷¹ (zie ter zake ook *supra*, nr. 12)

IV.B Toepassing in casu: de inverdenkingstellingen van 1 juni 2026

45. *In casu* werd Nyrtstar op 1 juni 2026 door de onderzoeksrechter in verdenking gesteld (*supra*, nr. 28). Die inverdenkingstelling betreft precies een in artikel 20, tweede lid V.T.Sv. bedoelde specifieke uitzondering die het verval van de strafvordering *belet*, en zij gaat hoe dan ook ruimschoots enig mogelijk verlies van de rechtspersoonlijkheid vooraf (dat, zoals uiteengezet, in voorkomend geval pas bij de *afsluiting* van de vereffening zou intreden).⁷²

⁶⁸ Ter zake lijkt de Raad van State mede te verwijzen naar de mogelijkheid tot de aanstelling van een zgn. “*lasthebber ad hoc*”, zoals bedoeld in artikel 2bis V.T.Sv., te verwijzen (zie volgende voetnoot).

⁶⁹ Advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State, SENAAT, 1998-1999, 5 oktober 1998, nr. 1-1217/6, 129.

⁷⁰ Wetsvoorstel tot invoering van de strafrechtelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen (Toelichting), SENAAT, 1998-1999, 23 december 1998, nr. 1-1217/1, 12; Wetsontwerp tot invoering van de strafrechtelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen: Verslag namens de Commissie voor de Justitie (S. Verherstraeten), KAMER, 1998-1999, 26 april 1999, nr. 2093/5, 38-39 (“*Het antwoord op de vraag hoe de strafvordering in de in het tweede lid bedoelde gevallen moet worden uitgeoefend, hangt af van de regeling die in het burgerlijk recht of het handelsrecht voor de betrokken rechtspersoon geldt. Zo is voor vennootschappen bepaald dat ook na de afsluiting van de vereffening nog een vordering kan worden ingesteld tegen de vereffenaars in hun hoedanigheid van vertegenwoordigers van de vennootschap. Het Hof van Cassatie heeft in dat verband bij arrest van 22 maart 1962 voor recht verklaard dat «de vennootschap door de afsluiting van de vereffening niet volkomen verdwijnt; zij kan door de schuldeisers van de vennootschap nog worden aangesproken in de persoon van haar vereffenaars, zolang de verjaring, door het verloop van een termijn van vijf jaar na de afsluiting van de vereffening, niet is ingetreden».*”). Overeenkomstig het vennootschapsrecht, blijft inderdaad een passieve rechtspersoonlijkheid bestaan gedurende de vijfjarige verjaringstermijn voor de met de vereffening verband houdende vorderingen (Art. 2:143, § 1 WVV).

⁷¹ VAN DYCK S. en FRANSSEN V., ‘De rechtspersoon als strafbare dader (Deel I)’, 652. Zie ook GNEDASJ S., ‘Strafrechtelijke verrijzenis’, 872.

⁷² De overige in het tweede lid bedoelde specifieke uitzonderingen zijn *in casu* vooralsnog niet aan de orde, maar de inverdenkingstelling volstaat op zichzelf reeds als beletsel voor het verval van de strafvordering (een rechtstreekse dagvaarding is na gerechtelijk onderzoek overigens niet mogelijk). Volledigheidshalve wijzen we erop dat het Grondwettelijk Hof een schending van de artikelen 10 en 11 Grondwet vaststelde doordat de rechtspersoon die vóór het verlies van de rechtspersoonlijkheid werd verwezen of rechtstreeks gedagvaard, anders werd behandeld dan de in verdenking gestelde rechtspersoon (GwH 11 mei 2017, 54/2017; de rechtsvraag was reeds gerezen, doch onbeantwoord gebleven, in GwH 18 april 2013, 52/2013). Het Hof van Cassatie was, via een conforme uitlegging steunend op de parlementaire voorbereiding van voornoemde wet van 4 mei 1999, reeds tot een gelijkaardig oordeel gekomen (Cass. 17 april 2013, P.12.0460.F; Cass. 27 november 2018, P.18.0007.N, dat

Gelet op de toepasselijkheid van één van de specifieke uitzonderingen bedoeld in artikel 20, tweede lid V.T.Sv. (de voorafgaande inverdenkingstelling), hoeft niet te worden nagegaan of (ook) de algemene uitzondering van deze bepaling (*supra*, nr. 40) zou gelden.

En indien bijzondere omstandigheden dat desondanks op een bepaald tijdstip zouden vergen, beschikt de onderzoeksrechter – op grond van artikel 91 Sv. – over de mogelijkheid om de ontbindings- of vereffeningprocedure inzake Nyrstar te schorsen.

46. Gelet op het voorgaande, zou – zelfs in de hypothese van een afsluiting van de vereffening overeenkomstig artikel 2:100 WVV – *in casu* de strafvordering tegen Nyrstar dus *niet* vervallen.

Daarnaast, gelet op het feit dat een afsluiting van de vereffening *in casu* dan ook potentieel een negatieve impact zou kunnen hebben op de (daadwerkelijke verhaalbaarheid van de) eventuele (financiële) strafsancities die in het raam van de lopende strafrechtelijke procedure aan Nyrstar zouden worden opgelegd, lijkt het ons dat als een vereffenaar *in casu* zou worden benoemd, deze de situatie zoals hierboven uiteengezet zou wensen te vermijden en de vereffeningprocedure niet zou afsluiten vóór de beëindiging van de lopende strafrechtelijke procedure (*supra*, nr. 12).

V. De rechten van de burgerlijke partijen

V.A Algemeen

47. Artikel 4, eerste lid V.T.Sv. bepaalt dat de burgerlijke vordering terzelfder tijd en voor dezelfde rechter kan worden vervolgd als de strafvordering.⁷³ Uit deze bepaling volgt dat de burgerlijke vordering een *accessorium* is van de strafvordering.⁷⁴ De strafrechter (ten gronde) heeft slechts de bevoegdheid om te oordelen over de burgerlijke vordering wanneer deze op ontvankelijke wijze tezamen met een ontvankelijke en (nog) niet vervallen strafvordering bij hem aanhangig werd gemaakt.⁷⁵

Wanneer echter de grond tot verval van de strafvordering slechts is ingetreden *nadat* de strafvordering bij de strafrechter aanhangig werd gemaakt én de burgerlijke partijstelling dateert van vóór het intreden van de grond tot verval, blijft de strafrechter bevoegd om te

oordeelde dat wat voor een inverdenkingstelling geldt *a fortiori* geldt voor een rechtstreekse dagvaarding of verwijzing).

⁷³ In dat geval wordt deze burgerlijke vordering beheerst door de regels van het strafprocesrecht (Cass. 28 november 2000, *Arr.Cass.* 2000, nr. 647).

⁷⁴ Cass. 4 juni 1996, *Arr.Cass.* 1996, nr. 206.

⁷⁵ Zie Cass. 1 maart 2000, *Arr.Cass.* 2000, nr. 148. Het slachtoffer in kwestie kan zich, in het geval van een reeds lopende strafvordering, overeenkomstig artikel 67 van het Wetboek van Strafvordering (Sv.) in elke stand van het geding, tot het sluiten van de debatten (in eerste aanleg ten gronde), burgerlijke partij stellen en zich aldus als procespartij opwerpen door zijn burgerlijke vordering te “voegen” bij de reeds bestaande strafvordering (VERSTRAETEN R., *Handboek Strafvordering*, Antwerpen, Maklu, 2012, p. 193, nr. 320).

oordelen over de bij hem (als accessorium van de strafvordering) aanhangig gemaakte burgerlijke vordering.⁷⁶

48. Daarnaast bepaalt artikel 20, derde lid V.T.Sv. uitdrukkelijk dat de burgerlijke rechtsvordering kan worden uitgeoefend tegen de verdachte en tegen zijn rechtsopvolgers.

V.B Toepassing in casu

1. De waarborging van de rechten van de burgerlijke partijen vóór de afsluiting van de vereffening

49. In het geval van een vrijwillige ontbinding van Nyrstar komen ook de rechten van de personen die zich in de lopende strafprocedure burgerlijke partij stelden (*supra*, nr. 28), niet in gevaar zolang de vereffening loopt en niet wordt afgesloten.

Zoals gezegd, blijft Nyrstar immers in voorkomend geval gedurende de *lopende* vereffening haar rechtspersoonlijkheid behouden en wordt zij door haar vereffenaar vertegenwoordigd (*supra*, nrs. 13-19), zodat de burgerlijke partijen *in casu* alsdan hun vordering tegen Nyrstar in vereffening zouden kunnen voortzetten en – in het geval van een veroordeling tot schadevergoeding – op haar vermogen zouden kunnen verhalen. Zij zouden dan schuldeisers in de vereffening worden,⁷⁷ waarbij in voorkomend geval wel rekening zou moeten worden gehouden met de principes van de samenloop (*supra*, nrs. 20-21).

2. De waarborging van de rechten van de burgerlijke partijen na de afsluiting van de vereffening

50. In de hypothese van een *afsluiting* van de vereffening zouden de aanspraken van de burgerlijke partijen op het vermogen van Nyrstar *in casu* als dusdanig niet verdwijnen. De inverdenkingstelling van 1 juni 2026 belet immers het intreden van het verval van de strafvordering (omdat de rechtspersoon voor de doeleinden van de strafprocedure nog geacht wordt te bestaan), en dus evenzeer het verval van de daarop geënte burgerlijke vorderingen, zelfs wanneer navolgend de vereffening - overeenkomstig de bepalingen van het WVV - zou worden afgesloten.

Zoals gezegd, kan luidens artikel 4, eerste lid V.T.Sv. de burgerlijke vordering terzelfder tijd en voor dezelfde rechter worden vervolgd als de strafvordering. Zolang de strafvordering lastens een rechtspersoon dus nog voor de strafrechter kan worden benaastigd, kan in beginsel ook de hierop geënte burgerlijke vordering door de strafrechter worden beoordeeld (*supra*, nr. 47).

⁷⁶ Cass. 14 april 2010, P.09.1868.F.

⁷⁷ Zie in dat verband o.m. artikelen 2:97, § 2, 2:99 en 2:100 WVV.

51. Aangezien de strafvordering, indien de vereffening zou worden afgesloten, wegens eerdere in verdenkingstelling nog verder kan worden uitgeoefend tegen de rechtspersoon, kan ook de daarop geënte burgerlijke vordering procedureel gezien nog voor de strafrechter worden gebracht en daar overeenkomstig artikel 20, derde lid V.T.Sv. worden uitgeoefend tegen de verdachte-rechtspersoon en tegen zijn rechtsopvolgers.
52. Zoals gezegd, schrijft de tekst van de wet zelf evenwel niet voor hoe de rechtspersoonlijkheid van een vennootschap waarvan de vereffening vennootschapsrechtelijk werd afgesloten, maar die krachtens artikel 20, tweede lid V.T.Sv. strafrechtelijk nog verder kan worden vervolgd, m.b.t. verschillende aspecten (waaronder de aanwezigheid van vermogen en de vertegenwoordiging in rechte) juridisch moet worden benaderd (*supra*, nr. 44).
53. Een *afsluiting* van de vereffening zou *in casu* dan ook een negatieve impact kunnen hebben op de daadwerkelijke verhaalbaarheid van de burgerlijke vorderingen van de burgerlijke partijen. Zoals hierboven uiteengezet, zou een diligent handelende vereffenaar *de facto* de vereffeningprocedure dan ook niet afsluiten vóór de beëindiging van de lopende strafrechtelijke procedure (*supra*, nrs. 12, 23.2 en 23.3).

VI. Besluit

54. Een eventuele vrijwillige ontbinding van Nyrstar (overeenkomstig artikel 2:71 WVV) met een daaropvolgende, lopende vereffening zou de lopende strafrechtelijke procedure lastens haar *niet* doen vervallen. De rechtspersoonlijkheid blijft immers bestaan tot de afsluiting van de vereffening (artikel 20, eerste lid V.T.Sv.; artikel 2:76 WVV).

Een lopende vereffening vormt dan ook geen beletsel voor het verder benaastigen van de strafvordering tegen Nyrstar (*supra*, nr. 39), noch voor de uitvoering van de haar eventueel opgelegde straffen (*supra*, nr. 43), noch voor de uitvoering van een eventuele veroordeling tot schadevergoeding aan de burgerlijke partijen (*supra*, nr. 49), waarbij in voorkomend geval wel rekening zou moeten worden gehouden met de principes van de samenloop (*supra*, nrs. 20-21).

55. De strafvordering en de daarop geënte burgerlijke vorderingen - zelfs na een afsluiting van de vereffening (in toepassing van artikel 2:100 WVV) - zouden *in casu* niet vervallen, nu Nyrstar reeds op 1 juni 2026 in verdenking werd gesteld door de onderzoeksrechter, hetgeen krachtens artikel 20, tweede lid V.T.Sv. het verval van de strafvordering en van de daarop geënte burgerlijke vorderingen belet (*supra*, nrs. 40 en 41).

Gelet op de complicaties die een afsluiting van de vereffening zou kunnen teweegbrengen voor de daadwerkelijke verhaalbaarheid van financiële strafsancties en toegekende schadevergoedingen (*supra*, nrs. 44, 46 en 52), zou een diligent handelend vereffenaar hier rekening mee houden alvorens enige afsluiting van de vereffeningprocedure (*supra*, nrs. 12, 23.2 en 23.3).

Wij hopen u hiermee afdoende te hebben geïnformeerd. Wij houden ons uiteraard ter beschikking om dit advies verder toe lichten.

Hoogachtend

Namens DG Advocaten:

Benjamin Gillard
benjamin.gillard@dglaw.be
+32 16 91 00 09

Dirk Dewandeleer
dirk.dewandeleer@dglaw.be
+32 16 91 00 09

Namens DLPA Advocaten:

Dieter Ossaer
dieter.ossaer@dlpa.be
+32 56 26 81 81

Klaas Vanneste
klaas.vanneste@dlpa.be
+32 56 26 81 81

Trees Vuylsteke
trees.vuylsteke@dlpa.be
+32 56 26 81 81